

Sygn. akt III CSK 96/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa B. M., P. M., R. M.

i R. M.1

przeciwko H. M. i P. S.A. w W.

o odszkodowanie, zadośćuczynienie i rentę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 lipca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 9 października 2014 r., sygn. akt I ACa 867/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powodowie złożyli skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołali się wyłącznie na oczywistą zasadność skargi. Argumentowali, że Sąd zasądził na ich rzecz zbyt niskie kwoty, a w szczególności błędnie uznał, że poszkodowany przyczynił się do wypadku. Skarga nie jest jednak oczywiście uzasadniona. Z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że o oczywistej zasadności skargi można mówić tylko wtedy, gdy sąd *meriti* w sposób oczywiście nieprawidłowy wyłoży lub zastosuje prawo. W tej sprawie nie miało to miejsca. Sąd uzasadnił, dlaczego uwzględnił powództwo tylko częściowo. Zarzuty skarżących służą jedynie udowodnieniu podstaw kasacyjnych, a nie dowodzą oczywistej zasadności skargi. W szczególności nietrafne jest ich twierdzenie, że poszkodowany nie przyczynił się do powstania szkody, skoro jest bezsporne, że jechał z nadmierną prędkością – spór dotyczy tylko tego, o ile prędkość ta była nadmierna.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.